

15 anys de Voluntaris al Parc

Opinions i vivències

Contaminació Iluminosa al Parc

Què passa al Tibidabo? La renovació del Parc d'Atraccions

El Bosc Gran de can Catà s'obre al públic

Un nou impuls per al 2007

Acabem de concloure un any transcendental per al Parc de Collserola. Fruit del treball silenciós, però intens entre el Consorci i el Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya, s'han pogut establir les bases que faran possible la incorporació efectiva de la Generalitat de Catalunya als òrgans de govern de la nostra entitat i, consegüentment, que participi en el seu finançament.

D'altra banda, i amb la participació dels nou municipis del Parc, també s'han acordat els nous límits, la qual cosa ha de permetre ampliar-ne la superfície protegida, fent coincidir el marc protector ambiental amb el marc urbanístic. Això ha de cristal·litzar en la declaració de Collserola com a parc natural, figura àmpliament reclamada per la ciutadania, així com per les diverses institucions públiques que hi estan implicades.

No ha estat un treball fàcil, perquè el nostre territori és extremament complicat, tant per la seva situació geogràfica com per les tensions que es generen al seu voltant i també al seu interior, però els esforços i la voluntat manifestada per les administracions locals (ajuntaments, Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i Diputació de Barcelona) al llarg de gairebé 20 anys de preservar aquest valuós espai natural ha facilitat el fet de que puguem arribar a aquest transcendental acord. Amb tot, tots hem de tenir present que no ens trobem a la Catalunya Central ni als Pirineus, sinó al cor mateix de la conurbació barcelonina, i, per tant, haurem de conviure amb aquestes tensions i encaixar amb aquest teixit metropolità i les seves servituds, tot garantint la biodiversitat i la qualitat ambiental del nostre territori.

I justament en aquest nou any 2007, en què es compleixen els 20 anys d'aprovació del Pla Especial de Protecció de Collserola, no hi haurà millor manera de celebrar aquest important aniversari que incorporant la Generalitat de Catalunya, millorant la protecció de Collserola i ampliant els seus límits. Em comprometo personalment a que això sigui una realitat.

Josep Perpinyà i Palau

Vice president executiu del Consorci del Parc de Collserola

Crònica del Consell Consultiu

El 12 de desembre se celebrà la sessió del Consell Consultiu de 2006 i el 28 de novembre l'Assemblea va aprovar el pressupost general del Consorci per a 2007, per un total de 7.230.240 Euros.

El 12 de desembre de 2006 es va dur a terme una nova sessió del Consell Consultiu de l'entitat, òrgan de caire assessor participat per diversos sectors implicats en el Parc de Collserola. Entre els diversos punts de l'ordre del dia, destaca la informació relativa a la proposta del nou model cinegètic a Collserola, fruit d'un consens entre el departaments de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya, el Consorci del Parc de Collserola i la Federació Catalana de Caça, el qual permetrà que la gestió de la caça a Collserola s'unifiqui i se circumscrui a una funció de control cinegètic.

També es va presentar als assistents el "Projecte de participació per a la riera de Vallvidrera - la Rierada", que té per objecte, d'una banda, la constitució d'un Consell de Participació amb representació de totes les institucions i agents socials implicats, i, d'altra, crear una xarxa de ciutadans i ciutadanes interessats en la conservació i custòdia de la riera i la seva conca.

Cal assenyalar que es va tractar un tema d'actualitat en els mitjans de comunicació, com és el del cim del Tibidabo i l'afectació dels arbres com a conseqüència de la renovació de les instal·lacions de les noves atraccions. En aquest punt, es posaren de manifest divergències entre representants d'entitats ecologistes i els Serveis Tècnics del Consorci, atès que mentre els primers defensen que cal anar més enllà de l'aplicació de la legalitat vigent per tal de defensar els alzinars; els segons, a més de precisar que aquest àmbit està fora de les competències de l'òrgan gestor del parc, subratllaren que el que calia fer era analitzar la situació actual global amb optimisme, atenent que la preservació de Collserola es potenciarà amb l'ampliació de superfície protegida amb la declaració de parc natural.

Contaminació lluminosa

L'excés de llum té efectes negatius sobre la vegetació i la fauna, i pot provocar canvis en el seu desenvolupament i el seu comportament.

Els dies 8, 9 i 10 de novembre d'enguany es va celebrar a València el simposi "Contaminació lluminosa i natura", arran del projecte ECOLIGHT, desenvolupat entre els anys 2004 i 2006 per gestionar l'enllumenat al Parc Natural de l'Albufera de València. Ha estat cofinançat per la Direcció General de Medi Ambient de la Comissió Europea (Life Medioambiente: LIFE03 ENV/E/000118) i el Servei Devesa-Albufera de l'Ajuntament de València. Els objectius del projecte estaven adreçats a corregir la contaminació lluminosa i disminuir l'impacte sobre la flora i la fauna, reduir els elements contaminants i potenciar l'estalvi energètic, redactar una ordenança municipal i fer arribar a la població la problemàtica que genera aquesta contaminació.

Així doncs, partint d'aquesta base, al Simposi es va parlar dels efectes de la contaminació lluminosa sobre els vegetals, els invertebrats, les aus i els mamífers, i en totes aquestes ponències es van posar de manifest els efectes negatius que la llum excessiva pot provocar en les conductes de les diferents espècies estudiades.

La contribució del Consorci del Parc de Collserola va consistir en l'exposició de fotografies nocturnes del Parc de Collserola i dels entorns per palesar la problemàtica existent, que ja s'ha començat a avaluar.

La Generalitat de Catalunya, en matèria legislativa, va elaborar la Llei 6/2001 de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenat per a la protecció del medi nocturn, i el Decret 82/2005, de 3 de maig, pel qual s'aprova el reglament de desenvolupament de la Llei 6/2001 amb l'objectiu de regular les instal·lacions i els aparells d'enllumenat exterior, pel que fa a la contaminació lumínica que poden produir. D'acord amb aquesta llei, es defineix la contaminació lluminosa com "l'emissió de flux lluminós de fonts artificials

nocturnes en intensitats, direccions o rangs espectrals innecessaris per a la realització de les activitats previstes en la zona en què s'han instal·lat els llums". El termini per adequar-s'hi, és fins al 31 d'agost de 2009. Esperem que per aquesta data aquest problema ja estigui encarrilat al Parc.

Trobareu les imatges i més informació al web del Parc.

SUBSCRIPCIÓ ELECTRÒNICA

Per rebre la informació del butlletí a la vostra bústia de correu electrònic.

<http://www.ParcCollserola.net>

Tel.: 93 280 35 52

Seguint els rapinyaires cap a l'Àfrica

Des de 1988 al Turó de la Magarola es fa el seguiment de les aus planadores cap als quaters d'hivernada a l'Àfrica subsahariana. L'any 2004 aquest indret privilegiat per l'alt nombre d'observacions de rapinyaires que s'hi realitza va entrar a formar part del seguiment de tardor de rapinyaires que coordina l'Institut Català d'Ornitologia a tot Catalunya.

L'anàlisi conjunta dels més de 20 indrets de seguiment d'arreu de Catalunya han mostrat en aquest curt període de temps algunes tendències de certes espècies, com és el cas de l'àliga calçada (*Hieraetus pennatus*) o el xoriguer comú (*Falco tinnunculus*), que concentren el seu pas migratori per la costa, de forma oposada a com ho fa l'aligot vesper (*Pernis apivorus*), que té com a via principal de pas la Catalunya interior, a través de les valls de pirenenques. A part d'aportar dades d'especial interès per al coneixement dels patrons migratoris de moltes espècies, el punt d'observació de la Magarola ofereix la possibilitat d'apropar-nos a un món força desconegut i que tenim ben a l'abast.

Institut Català d'Ornitologia
www.ico.cat <<http://ico.cat>>

L'anellament dels ocells com a eina de seguiment

Collserola va acollir l'últim curs d'iniciació a l'anellament d'ocells que organitza l'Institut Català d'Ornitologia. L'anellament és una tècnica que ens permet obtenir informació molt valuosa per conèixer l'estat de les poblacions d'ocells i, en dur-se a terme de forma estandarditzada i contínua en un indret determinat, com és Can Balasc, ha permès obtenir dades interessants sobre la demografia de diverses espècies. Les facilitats logístiques de l'estació biològica han permès consolidar un seguiment d'especial interès per detectar les tendències de les poblacions d'ocells a llarg termini.

Amb l'anàlisi de la utilització de l'hàbitat, tenint en compte les edats d'algunes espècies, s'ha arribat a la conclusió que alguns ocells com el pit-roig utilitzen els boscos del voltant de Can Balasc per nidificar i, en canvi, els ocells joves, quan surten del niu, es desplacen a altres indrets més o menys llunyans per alimentar-se. Aquest punt de seguiment s'ha establert com a indret de formació de molts anelladors gràcies a l'estabilitat del projecte i a la proximitat de Barcelona, i es compagina l'obtenció de dades de caire científic amb la divulgació i la formació.

Institut Català d'Ornitologia
www.ico.cat <<http://ico.cat>>

La processionària: un flagell per als pins que irrita les persones

Cada any a la tardor, entre finals d'octubre i principis de novembre, el Consorci realitza un tractament fitosanitari per tal d'actuar sobre les erugues de la processionària del pi. Habitualment, el tractament es fa des d'un camió proveït amb un canó polvoritzador, que recorre les carreteres, camins i àrees d'estada.

Tot i aquestes mesures, per raons climàtiques la població de processionària ha augmentat els darrers anys, i des dels serveis tècnics del parc s'ha optat per fer un tractament aeri per tal d'actuar sobre les pinedes més afectades (unes 400 ha), que es localitzen, principalment, als vessants més assolellats de Collserola.

El tractament aeri es va dur a terme el propassat 15 de novembre amb un helicòpter del la Generalitat de Catalunya. En ambdós tractaments, l'aeri i des de terra, es va utilitzar el mateix producte, DIFLUBENZURON, que pertany a la categoria A dels productes ECOTOXICOLÒGICS registrats a la UE. Dins la categoria A s'inscriuen els productes amb la mínima toxicitat i, per tant, és innocu per als micromamífers, les aus i les persones. Pel que fa a la seva aplicació, se n'encarregà el personal de FORESTAL CATALANA, empresa que pertany a la Generalitat, Dept. de Medi Ambient i Habitatge, i que compleix, per tant, amb els requisits necessaris.

Tot i que la processionària no és un flagell devastador per als arbres, sí que ocasiona serioses molèsties a les persones, i és sobretot per aquest motiu que es realitzen els tractaments fitosanitaris.

Ajuda el senglar! No li donis menjar!!!

Des de fa deu anys s'han dut a terme diferents treballs de seguiment i d'estudi sobre el senglar al Parc de Collserola: la seva dinàmica de població, aspectes de la seva ecologia en general, els conflictes que ocasiona, etc., i els principals resultats han estat presentats i publicats en congressos i revistes científiques. Gràcies a les informacions obtingudes, es coneix amb detall la complexitat de les relacions entre aquesta espècie i el seu entorn natural el marc d'una gran àrea metropolitana. Cal dir que actualment el senglar és força abundant a Collserola, com succeeix a la resta del país, i són freqüents els diferents conflictes amb les persones a causa de factors com la gran freqüentació de persones, l'elevat nombre de vehicles a les carreteres i el constant increment de la urbanització a la perifèria i dins del parc.

Recentment, en aquest context, l'habitació dels senglars a les persones ha augmentat de forma preocupant a Collserola, de manera que la guarderia del Parc va haver de capturar amb dards anestèsics 19 senglars el 2004, 40 el 2005 i fins a 53 enguany. Malauradament, tots els senglars capturats s'han de sacrificar, ja que són irrecuperables com a animals de costums salvatges! És evident que aquestes captures haurien de ser l'últim recurs en la gestió d'aquesta problemàtica i, per tant, cal subratllar la importància de la prevenció, fent de nou una crida a veïns i visitants que s'abstinguin de donar menjar als senglars. Recordeu que aquesta pràctica no els fa cap favor! També cal evitar que tinguin accés a fonts artificials de menjar a les àrees periurbanes del parc, com ara menjar destinat a animals domèstics, parterres de gespa, horts, escombraries, papereres, etc.

Per a més informació, consulteu el web del parc: <http://www.ParcCollserola.net>

Passejar pel vessant barceloní

El recent arranament d'un tram de la Carretera de les Aigües connecta l'avinguda del Tibidabo amb Vall-Parc.

A poc a poc es van realitzant els treballs d'arranjament del Passeig de les Aigües, que ha de travessar tot el vessant barceloní de Collserola des d'Esplugues de Llobregat fins a Torre Baró. En total seran 21 quilòmetres continus de passeig.

En aquests moments, s'estan acabant les obres d'adequació del tram que connecta la Pl. dels Maduixers (al final del tramvia blau) amb Vall-Parc, i que serviran de punt de partida per abordar la connexió amb la carretera de l'Arrabassada. Les actuacions han consistit en substituir el paviment asfàltic, que es trobava en males condicions, per paviment de terra natural, formació de cunetes i drenatges per evitar inundacions i els conseqüents desperfectes al paviment. També s'ha redefinit el traçat del camí en alguns punts.

També en el tram entre Sant Pere Màrtir i la carretera de Sarrià s'està arranjant el ferm natural i les cunetes al llarg de 560 m, des de la passera, prop de Sant Pere Màrtir, el Mirador dels Xiprers i en direcció a Can Caralleu. L'adequació d'aquest tram ha estat patrocinada per Aigües de Barcelona (AGBAR).

Tot plegat, a banda d'afavorir la passejada, fa més confortable l'arribada a peu a uns indrets que fins ara eren certament suburbials per als usuaris del parc.

Els prats, les brolles i les magnífiques vistes de la ciutat, cada cop més a l'abast dels ciutadans.

... i altres millores

A l'extrem nord del parc de Can Cuiàs, al terme municipal de Montcada i Reixac, s'està obrint un camí que servirà per unir l'esmentat parc amb la carretera del Cementiri, tot passant pel torrent d'en Tapioles.

Al voltant del pantà de Vallvidrera s'estan fent les obres d'arranjament de diversos camins i itineraris per tal d'anar estructurant tota l'àrea per a ús dels vianants.

A l'àrea de lleure de Can Coll es construeix un mòdul de lavabos públics que donarà servei a tots els usuaris de l'àrea.

Què passa al Tibidabo?

La renovació del Parc d'Atraccions

Els darrers dies del mes de desembre, l'Ajuntament de Barcelona ha aprovat inicialment el "Pla especial urbanístic de concreció d'usos del cim del Tibidabo". Amb aquest acte, es tanca una etapa de reflexió sobre el destí del cim i, a la vegada, s'inicia un procés de participació ciutadana per arrodonir i millorar un document que ha de ser el marc de referència per al desenvolupament del cim del Tibidabo.

Per arribar a aquest punt, s'ha recorregut un llarg camí que va començar l'any 2000 amb l'adquisició, via dret de retractació per part de l'Ajuntament de Barcelona, de tots els terrenys a l'entorn del cim que formaven part del patrimoni de l'empresa que en aquells moments gestionava el parc d'atraccions.

La voluntat municipal era conservar el cim del Tibidabo, amb el seu parc centenari, com un referent de la ciutat, al mateix nivell del castell de Montjuïc o el Parc Güell, tot mantenint les seves peculiaritats i les del seu entorn natural.

En concret, pel que fa al parc d'atraccions, es volia preservar el caràcter familiar i tradicional de l'espai, i no pas potenciar-ne l'aspecte de "parc temàtic lligat a grans emocions mecàniques".

L'empresa municipal (BSM), que és la responsable de la gestió del parc d'atraccions, va encarregar la redacció del pla director a l'arquitecte Dani Freixes i a la Sra. Lali Bosch. Es tracta d'un document de caràcter intern on es recullen totes les voluntats municipals, les necessitats en la gestió diària i els plantejaments de futur.

Els punts més rellevants es concreten en l'obertura de l'espai del cim a la ciutat amb la creació d'un espai enjardinat a l'entorn de l'església actual fins a l'Hotel Florida, la reducció de l'espai que ocupa l'actual parc d'atraccions, la modernització de les seves atraccions tot conservant-ne les històriques, la proposta de les mesures necessàries per garantir una mobilitat sostenible pel cim, i s'apunten els treballs i/o documents necessaris per millorar el patrimoni arbori del recinte.

El pla especial té com a objectiu vincular aquestes propostes a l'ordenació urbanística vigent. Juntament amb el document urbanístic, es redacta un estudi de mobilitat amb les propostes necessàries per pacificar el trànsit i evitar l'aparcament no regulat dalt del cim, així com les mesures per millorar extraordinàriament l'eficiència del transport col·lectiu que arriba al cim. L'altre document que s'adjunta és un informe ambiental per conèixer, valorar i proposar les mesures per preservar el patrimoni natural.

Els treballs preliminars sobre la protecció de la serra de Collserola es van exposar al Saló del Tinell, a mitjan dècada de 1980, i tenien com a lema "El Tibidabo és Collserola", en clara referència al fet que molta gent coneixia el Tibidabo però desconeixia la resta de la serra, i encara més el seu patrimoni natural. Passats vint anys, i perquè no es pot deslligar el futur de la serra de Collserola del cim del Tibidabo, el Consorci ha de participar en la definició del destí del cim, i per això ha estat present en les diverses reunions a les quals ha estat convidat i ha promogut la participació ciutadana sobre aquest tema. Ara bé, ens hem desvinculat voluntàriament de totes les crítiques que sense cap fonament s'han anat publicant als mitjans de comunicació a l'espera de la informació tècnica necessària per valorar la proposta. El Parc de Collserola pot definir-se de mil maneres diferents, però la millor definició es basa en la seva idiosincràsia: és un parc on s'ha de comptabilitzar el lleure tradicional dels ciutadans amb la preservació dels valors naturals, i tot això al bell mig d'una àrea metropolitana. En la recerca d'aquest difícil equilibri ens trobareu cada dia.

Retalls de toponímia: el nom de les masies

Un dels aspectes més controvertits de l'escriptura dels topònims fora dels àmbits especialitzats ha estat el procediment emprat per nomenar les masies. En català, com en la resta de llengües de cultura (que no presenten mapes i atlas amb els topònims escrits ara d'una manera, ara d'una altra), i com recomana el Grup d'Experts de les Nacions Unides en Noms Geogràfics (GENUNG), els noms propis de lloc -que coneixem com a topònims-- s'escriuen d'acord amb la normativa lingüística vigent, perquè formen part, com els noms comuns, de la llengua i no es regeixen per cap normativa específica.

D'aquesta manera, en català també regularitzem ortogràficament els topònims, la qual cosa permet que en els mapes, llibres, revistes i diaris els noms tinguin una forma única, coherent

amb la resta del sistema lingüístic, que a nivell pràctic evita malentesos i errades de localització. Així, per exemple, tots els topònims que inclouen el nom Ferrer presenten la mateixa solució, en lloc de reproduir les nombroses variants gràfiques que podem documentar (Farré, Ferré, Farrer), fins i tot per a un mateix topònim.

Segurament, el fet que s'identifiqui el nom de la masia amb un cognom ha generat la sensació que s'estava modificant un nom propi de persona. Tanmateix, hem de diferenciar el nom propi de persona del nom propi de lloc: el topònim passa a ser un element de referència geogràfica que forma part de l'ús social de la llengua, de manera que la seva forma ortogràfica està sotmesa a la normativa actual del català, com ja s'ha indicat a "La forma gràfica de la toponímia menor" *Documents de la Secció Filològica III*,

Barcelona, Institut d'Estudis Catalans, 1996 i als *Criteris per a la toponímia d'àmbit municipal* Barcelona, Comissió de Toponímia de Catalunya, 2006. Aquest és, a més, el sistema que han seguit obres significatives dedicades a l'estudi específic de les masies, com *Masies de les Corts*, d'Imma Navarro, Ajuntament de Barcelona, Districte de les Corts, 1993.

Hem de tenir en compte que per al seu ús públic es regularitzen tots els topònims independentment del seu origen lingüístic, tant de la llengua de què provenen (encara que, per exemple, provinquin de la llengua ibèrica, llatina o àrab, els escrivim en català i no pas en ibèric, llatí o àrab), com de la categoria lingüística (bé siguin noms comuns, noms propis, adjectius, etc.). Encara que el nom de les masies pugui provenir originàriament d'un antropònim (prenom o cognom), passa a ser un nom geogràfic. En aquest sentit, la majoria de noms de casa mantenen avui una denominació que ja no concorda amb el nom de la família que hi viu actualment, i així, per exemple, a can Ferrer ja no hi viu la família que escrivia el seu cognom com a Farré, sinó la família Puig, la qual cosa reflecteix el fet que avui can Ferrer és un nom propi de lloc i no de persona.

Josep Moran i Joan Anton Rabella
Oficina d'Onomàstica de l'Institut d'Estudis Catalans

El Nadal ja ha arribat al Parc

El matí de diumenge 3 de desembre va ser el moment escollit per oferir una jornada lúdica i de participació entorn de la celebració del Nadal al Consorci.

Aquesta data, certament avançada, estava motivada per l'afany d'oferir consells i propostes que convidessin a retrobar el significat que hi ha al darrere de les diferents tradicions nadalenques i que ens ajudessin a aconseguir unes festes més solidàries i també més respectuoses amb el medi.

Al llarg d'un matí ben assolellat, van funcionar els diferents tallers de manualitats, d'embolicar regals amb materials reciclats, de dibuix i representació de contes, els punts de reflexió i compromís personal, les passejades pel bosc, l'observació d'ocells, la mostra de productes de comerç just... per acabar tots plegats cantant i ballant a la gran era de la masia tot seguint la "marxa" musical d'en Rah-mon Roma, amb l'espectacle "Per Nadal un pas de pardal".

A la web del Parc trobareu els fulletons informatius que s'han confeccionat en motiu de les festes de Nadal: Bon Nadal, el Nadal creatiu, Fem un Nadal més respectuós i Regals especials.

L'acte de signatura es va fer a can Catà

El Bosc Gran de can Catà s'obre al públic

gràcies a l'acord de custòdia del territori signat el passat mes de novembre a Cerdanyola.

L'acord signat el passat 16 de novembre entre els propietaris de la finca --la família Gil-Nebot--, el Consorci del Parc de Collserola i l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès permetrà visitar el Bosc Gran de Can Catà.

El Bosc Gran està situat a la vall de Sant Iscle, al municipi de Cerdanyola del Vallès, i s'hi accedeix des de la pista de can Catà. Té una superfície de 70 ha que fins al segle XIX fou zona de conreu de vinyes, desaparegudes amb la plaga de la fil·loxera. Actualment constitueix una mostra de bosc mediterrani mixt on també trobem nombrosos pins insignes de més de cent anys.

Entre els compromisos adquirits per les diferents parts signants del conveni hi ha la millora de la vegetació de la finca, amb el sanejament de branques seques i la tala de diversos exemplars d'arbres morts o el manteniment dels camins.

Aquest acord permetrà també que el Bosc Gran pugui romandre obert al públic tots els primers i tercers diumenges de cada mes. Amb aquesta finalitat, s'ha establert un itinerari senyalitzat que parteix de l'entrada fins a la font nova i a la font vella de Can Catà.

Al bosc no estarà permesa la circulació amb vehicles motoritzats, bicicletes, cavalls, ni portar-hi animals. Per tal de garantir-ne la qualitat ambiental, tampoc no es permetrà accedir-hi amb aparells de reproducció de música o ràdio, ni altres instruments musicals amb els quals es pugui alterar el silenci i la pau, ni fer-hi pic-nic o agafar elements comestibles ni ornamentals.

L'horari d'obertura serà de 10 del matí a 8 del vespre durant l'estiu i de 10 del matí a 5 de la tarda en horari d'hivern.

Quinze anys de Voluntaris

Aquest any, el programa Voluntaris de Collserola compleix 15 anys. Volem aprofitar aquest aniversari per fer-vos arribar les opinions i reflexions d'algunes persones del col·lectiu. En els seus escrits ens expliquen el que per a ells suposa formar part d'un projecte com aquest, i com viuen la seva experiència de participació en la gestió del parc.

Tenint en compte la màgia del número tres, hem dividit els 15 anys en tres períodes. El que teniu a les mans és el primer dels tres reculls d'escrits que farem. En aquest cas, hi trobareu les opinions de dues persones que gairebé han vist néixer i evolucionar el programa. Des d'aquí els expressem el nostre agraïment per la seva aportació.

Algunes opinions i vivències ...

El meu primer contacte amb el voluntariat de Collserola va ser sent jo voluntària de Creu Roja. Des del llavors anomenat Patronat, necessitaven suport per a la Diada de Collserola de 1991. En una formació prèvia a Creu Roja, vaig saber què era Collserola, una serra que abastava del Besòs al Llobregat. Quan ho comentava entre els meus coneguts ningú no en coneixia ni el nom ni la seva dimensió, tan sols era conegut el Tibidabo. I em consta que per a molta gent també era així (i jo no sabia distingir un roure d'una alzina!!). Durant la meua participació en aquesta diada per donar a conèixer Collserola, vaig saber que ja hi havia una primera promoció de voluntaris, i com que tot i el meu desconeixement, m'agradava la natura, vaig omplir la butlleta per formar-ne part. Alguns mesos més tard, el març del 1992 i després de les formacions, jo ja era voluntària de la segona promoció i començava a fer el servei en els autobusos que llavors recorrien la serra, acostant i aconsellant els usuaris sobre els millors itineraris per descobrir-la.

Des de llavors, han estat quasi 15 anys d'experiències inoblidables, de conèixer altres voluntaris i voluntàries (amb alguns dels quals hem arribat a ser amics més enllà dels serveis), de coordinadors i formadors, de treballadors, de gent fantàstica en general...i de veure l'agraïment de la gent quan els mostrem una part de tota la riquesa i la importància de Collserola. Puc comprovar amb satisfacció que ara és més coneguda i valorada, que ja no és tan sols el Tibidabo o el lloc on fer la barbacoa sota els pins. I a mi, tot i que ara ja sé distingir un roure d'una alzina i he après moltíssimes altres coses de la natura i de Collserola, encara em queda molt per aprendre i compartir (espero que com a voluntària durant molt de temps...).

Mercè Torres
Voluntària

Com que fa 15 anys que sóc voluntari, m'han demanat que escrigui alguna cosa, com ara el perquè i les motivacions que fan que ho sigui, però el cert és que no hi ha un motiu concret. Quan els meus fills eren petits, i per motius familiars i de mobilitat, la Maria i jo ens vàiem obligats a fer sortides matinals. Si volíem anar a la muntanya, el millor era pujar a Collserola.

L'any 1989 o 1990 es va organitzar un Dia de Collserola i sortien autocars de la plaça Lesseps. Vam anar-hi, i llavors vam saber que es buscaven voluntaris. Després d'algunes entrevistes, ens van donar molta i variada informació.

La cosa va començar amb uns autocars que anaven de Barcelona a Molins de Rei i a Cerdanyola, i vàrem descobrir que la gent de Barcelona no sabia què era Collserola, ja que únicament es parlava del Tibidabo.

Crec que va ser fenomenal formar part d'un grup molt variat i molt il·lusionat, que feia divulgació. Després d'uns dos anys, de revolts, marejades i festes a mas Pins, es va formar un grup d'inventari forestal, i som-hi, que hi falta gent!

També he fet guiatges al Centre d'Informació. De fet, hi ha tasques per a tots els gustos, com seguiment de les repoblacions, neteja de zones, etc.

Com a muntanyenc, haig de dir que a Collserola hi ha racons fantàstics, i com a voluntari, que tinc molts amics i això és més del que molta gent voldria!

Xavier Rocamora
Voluntari

E Q U I P A M E N T S

Centre d'informació i Serveis Tècnics.

Ctra. de l'Església, 92 (Ctra. Vallvidrera-Sant Cugat, km 4,7). 08017 Barcelona. Tel. 93 280 35 52.

Correu-e: ci@parccollserola.net

Accés: FGC. Baixador de Vallvidrera. Horari cada dia de 9,30 a 15 h.

Can Coll, Centre d'Educació Ambiental.

Ctra. Cerdanyola a Horta, km 2. 08290 Cerdanyola del Vallès. Tel. 93 692 03 96

Correu-e: cancoll@parccollserola.net

Feiners visites escolars concertades (Infantil, Primària, ESO). Festius obert de 9,30 a 15 h, visites guiades

Centre de Documentació i Recursos Educatius. Tel. 93 692 29 16. Correu-e: cdre@parccollserola.net**Can Balasc**, Estació Biològica.

Camí de Can Balasc, s/n. 08017 Les Planes (Barcelona).

Equip d'Educació Ambiental. Tel. 93 589 89 64. Correu-e: eacanbalasc@parccollserola.net**Mòdul de recuperació de la Fauna Salvatge.** Tel. 93 587 95 13 - 600 46 40 06.

Correu-e: mrfc@parccollserola.net

S E R V E I S

Àrees de lleure:**Santa Creu d'Olorda:** Tel. 93 668 96 65/ 93 668 88 28. **Can Coll:** Tel. 93 580 69 86 (dimarts tancat).**Santa Maria de Vallvidrera:** Tel. 93 280 26 49. **La Salut de Sant Feliu:** Tel. 93 685 26 18 (dimarts tancat).**Centre d'informació. Bar l'Entrepà:** Tel. 93 280 28 40**Web del Parc:** <http://www.ParcCollserola.net>

P L O U I F A S O L

Dades facilitades per l'Observatori Fabra (432m)

PERÍODE	TMA	TM	T	Tm	Tma	P	PA
AGOST 2006	31,0	27,1	18,7	18,5	14,8	43,7	229,9
AGOST 1914-2005	38,4 ('03)	27,1	22,9	18,7	11 ('84)	45,0	350,0
SETEMBRE 2006	32,5	25,3	21,6	17,9	12,7	154,1	384,0
SETEMBRE 1914-2005	33,0 ('83)	23,6	20	16,3	7,4 ('74)	71,9	421,9
OCTUBRE 2006	28,0	21,9	18,8	15,7	12,3	37,9	421,9
OCTUBRE 1914-2005	30 ('97)	18,8	15,7	12,6	1,7 ('39)	84,7	506,4

TMA Temperatura màxima absoluta TM Temperatura màxima mitjana T Temperatura mitjana Tm Temperatura mínima mitjana
 Tma Temperatura mínima absoluta P Precipitació total mes (l/m²) PA Precipitació acumulada des de l'1 de gener (l/m²)

Donen suport a la conservació del Parc:

TORRE DE COLLSEROLA S.A.

Aigües de Barcelona

Obra Social "la Caixa"

CATALUNYA
RÀDIOCOMRàdio
Radio Liscar

NISSAN

Fundació
Territori i Paisatge
CAIXA CATALUNYAFCC FOMENTO DE
CONSTRUCCIONES Y CONTRATAS, S.A.Edició: **Consorci del Parc de Collserola**

Ctra. de l'Església, 92

08017 Barcelona

Tel. 93 280 06 72

Fax 93 280 60 74

Disseny: **Lannes**Impressió: **Romargraf**

Dipòsit legal 18.344-88. Tiratge: 10.000 exemplars

Foto portada: **Francesc Muntada**